ANUL XII. — No. 1914. ✽ 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 28 Decembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALA ... SIBIU

DE CRACIUN

A trecut asadar și Crăciunul 1935. Firește, cu caltaboși, cu vin roșu și cu sarmale, munți de sarmale. Ca acum un an, ca acum zece ani, ca înainte de război.

Spre deosebire de Paști, cari se petrec de predilecție pe arena sportivă unde căpitanii de echipă ciocnesc ouăle roșii tradiționale, Crăciunul, de anul acesta, de anii trecuți, nu a avut nici o culoare sportivă.

Ar putea avea?

Ar trebui s'o aibă. Publicul nostru ar trebui să găsească cele câteva ore de repaoz propriu zis în aceste zile de repaoz iluzoriu. Așa cum le găsește publicul sportiv din străinătate care trăește intens evenimente de mare amploare în toate domeniile de manifestare

Dealtfel, în coloanele noastre totdeauna gata să îndrumeze spre evoluția ideii sportive am cerut adesea activitate de iarnă. Intensă activitate de iarnă în măsura în care timpul o permite.

Am înregistrat un început anul acesta prin înființarea unei competiții regulate — Cupa Jan Șeba. Și ce putea stârni un interes mai mare ca o competițiune regulată la care participau echipe fruntașe ale Capitalei, inclusiv Venus?

N'au reușit să angreneze nici interesul a 1000 spectatori. La ce bun, deci, să se mai joace, de Crăciun, un match de football? La ce bun să se agite cei 22 de jucători dacă au avut conștiința lămurită că nu vor scoate dela căldura sobelor și a sprițurilor nici 500 persoane?

Cu toate acestea, nimic nu ar fi fost mai agreabil în aceste zile de obositoare festinuri decât divertismentul unei manifestări sportive. Nimic mai odihnitor ca un match de football sau o partidă de hockey...

Pentru cine simte cu adevărat emoția sportului, pentru cine trăește manifestarea sportivă oricare ar fi ea, lipsa unui asemenea spectacol în zi de sărbătoare este apăsătoare.

Trăim vremuri grele, de continuă frământare. Satisfacțiile efemere ale unei zile de sărbătoare sunt căutate cu aviditate. Nimic — să se știe — nu este însă mai recomandabil pentru nervii tociți de muncă decât spectacolul sportiv.

Sport și de Crăciun este o etapă a evoluției pe care n'am atins-o.

Poate la anul...

C. Dem.

Holtzer a învins pe Kid Hermal

PARIS 26. — La «Central», Holtzer a învins prin oprirea matchului în repriza cincea pe Kid Hermal.

Kid Hermal a fost numărat până la patru în cursul reprizei a patra.

Alexandru Frim, campionul mondial de bobsleigh, ne vorbește despre participarea României la Olympiada de iarnă

O întâmplare m'a pus eri după amiază, față în față cu Alexandru Frim, fost campion mondial de bobsleigh și

ALEXANDRU FRIM

selecționat de Federația română spre a ne reprezenta la jocurile de iarnă dela Garmisch-Partenkirchen, în competițiunea bob-urilor de două persoane.

L-am găsit într'unul din magazinele noastre de articole de sport căutând o pereche de ski pentru un nepotel... sau așa ceva. In timpul alegerii am putut schimba cu Dudu Frim câteva cuvinte.

Cum cred că toată lumea își închipuie, discuția noastră a gravitat în jurul deplasării la Garmisch-Partenkirchen.

— Pleci?

«Vreau să plec, dar nu știu dacă chestiunea materială nu-mi va încurca socotelile. Nu prea am fonduri și nici nu văd cam cum mi le-aș putea apropia. Am epuizat aproape toate mijloacele și nu sunt decât în posesia a 15.000 lei pe cari i-am obținut grație intervenției d-lui colonel Andrei Popovici, din partea fabricei de avioane I. A. R. din Brașov și dela Aero Clubul regal român.

«Cu această sumă este imposibil să fac deplasarea. Din fericire nu am disperat. Voi mai bate și la alte uși și, poate, poate...

«In ultimă instanță mă voi adresa d-lui Hanauer, un distins industriaș german, consul onorific al României la Stuttgart.

«Intr'o ocazie, d. Hanauer a insistat să mă adresez d-sale în cazul când voi avea nevoe de un sprijin efectiv, căci voi găsi în Germania un larg concurs.

«Și poate că îi este dat unui german să contribue la făurirea unei victorii românești.

«Viața are atâtea capricii încât orice este posibil.»

CU TITA RADULESCU ȘI MARAȘESCU

— In cazul când sumele necesare deplasării vor fi încropite, cu cine pleci?

«Cu Tită Rădulescu, un bun cunoscător al bob-urilor de două locuri și cu Aurel Mărășescu, internaționalul de rugby.

«Bineînțeles că nu-i voi utiliza, în competițiune, pe amândoi ci, pe acela dintre ei care se va comporta mai bine la antrenament, celălalt urmând să îndeplinească rolul rezervei.»

CU UN BOB CONFECȚIONAT IN ȚARA

...și cu ce bob?

«Cu unul confecționat în țară și mai exact, la fabrica de avioane S. E. T. unde d. inginer Grigore Zamfirescu a binevoit să dea dispoziții să se lucreze zi și noapte pentru terminarea cât mai grabnică a bob-ului.

«Noul meu bob va fi o copie a materialului Feierabend și modelul mi-a fost pus la dispoziție de locotenentul și prietenul meu Alexandru Papana, care l-a adus special dela Brașov spre a-mi servi în acest scop.

«După cum vezi, lucrez numai cu aviatorii și poate că bob-ul meu, în continuu contact cu aparatele de sburat, va prinde aripi și mă va duce din nou la victorie, într'o competițiune mondială.

MI S'AU FACUT GREUTAȚI

Din vesel, Frim devine deodată trist. Observând lucrul acesta, îl întreb dacă cumva nu se simte bine.

«Sufletește deloc, îmi răspunde el, trupește, slava Domnului.

Am insistat, știind că mâhnirea nu-i poate veni decât dintr'o chestiune sportivă și Frim a început să-și depene ușor durerile.

«Mi s'au făcut greutăți și am fost chiar aspru lovit moralicește. Am vrut să cumpăr bob-ul care, în 1934 ne-a dus, pe mine și pe profund regretatul Vasile Dumitrescu, la victorie în campionatul mondial. Mi-a fost refuzată oferta deși suma oferită era egală cu cea oferită de căp. Petrovici, căruia i-a fost vândut bob-ul. Și faptul că nu mi s'a dat mie bob-ul, deși ulterior am oferit 30.000 lei pe el (s'a vândut cu 22.000 lei), nu m'ar fi mâhnit atât. Dar mi s'au aruncat în față cuvinte grele.

«D. consilier Danielopol dela A. S. C. A. M. căruia îi aparținea bob-ul a strigat în gura mare: s'ar comite un sacrilegiu dacă s'ar vinde bob-ul asasinului lui Dumitrescu.

(Continuare în pag. II-a)

America a stat 12 ore sub teroarea unui svon fals despre moartea lui Joe Louis

In timp ce admiratorii săi erau alarmați, Joe Louis sărbătorea inaugurarea carnavalului...

NEW-YORK, 26. — Ziarele de aci, cari au apărut eri, au anunțat moartea celebrului boxeur negru, Joe Louis. Moartea i-ar fi survenit în urma unui accident de automoibl.

Această știre senzațională, publicată de întreaga presă americană, a produs o deosebită impresie.

«New-York Times», unul din cele mai serioase ziare de aci — care este renumit pentru seriozitatea știrilor publicate — a fost pur și simplu asaltat la telefon. Intr'un timp foarte scurt, aproape 1500 de curioși s'au interesat de moartea dramatică a lui Joe Louis.

Ziarul nu a putut da nici o desmințire. Se părea că știrea e serioasă, și că într'adevăr Joe Louis a murit.

Deabea, târziu în cursul serii, s'a aflat că Joe Louis se află la Detroit, că e perfect sănătos, și că nu a suferit nici un accident.

Lumea nu a putut afla lucrul acesta, decât a doua zi dimineața. Ziarele desmințeau — în prima pagină — moartea lui Joe Louis.

Se crede aci că acest svon a fost lansat din birourile lui Mike Jacobs, și că nu a fost decât o reclamă americană în jurul matchului Joe Louis—Castanaga.

O minge de football

In numărul trecut am publicat prima parte a nuvelei «O minge de football», tradusă din revista franceză «Football». In rândurile ce urmează publicăm continuarea și sfârșitul nuvelei.

— Dacă vreodată, mai târziu, voi zice da... să știi că acestei mingi datorezi totul. Continuă deci să joci football la Shanghai. El promise. Timpul trecu. Espadan, acum cinci săptămâni nu mai putu să se ridice la suprafață. Intregul echipaj muri asfixiat. După o lună de eforturi nemai auzite, submarinul a fost scos la suprafață.

Acum opt zile, am primit din Indochina un pachet prin avion. Scrisori, câteva lucruri și o minge de football. «Mingea ei».

Apoi ultimele rânduri ale lui Gilbert, scrise în timp ce moartea nemiloasă îl pândea. Citește-le singur, dacă poți... Ochii mei nu mai mă ajută.

*

Nu mai poate exista scăpare. Am încercat, mai adineaori, cu comandantul Henant, o ultimă încercare. Nici un rezultat. Suntem destinați morții.

Poate că-i mai bine. Nu avem dreptul să avem nici o speranță. Avem o mare certitudine. Nu-i puțin lucru, să-ți poți spune: s'a terminat, moartea se apropie. Insă ce moarte.

M'am așezat în fața mesei de scris. Am pus ceasul în fața-mi. Am luat o coală de hârtie, am scris o scrisoare lui Pierre, mi-am aranjat lucrurile și mingea «ei», apoi... iată aceste rânduri.

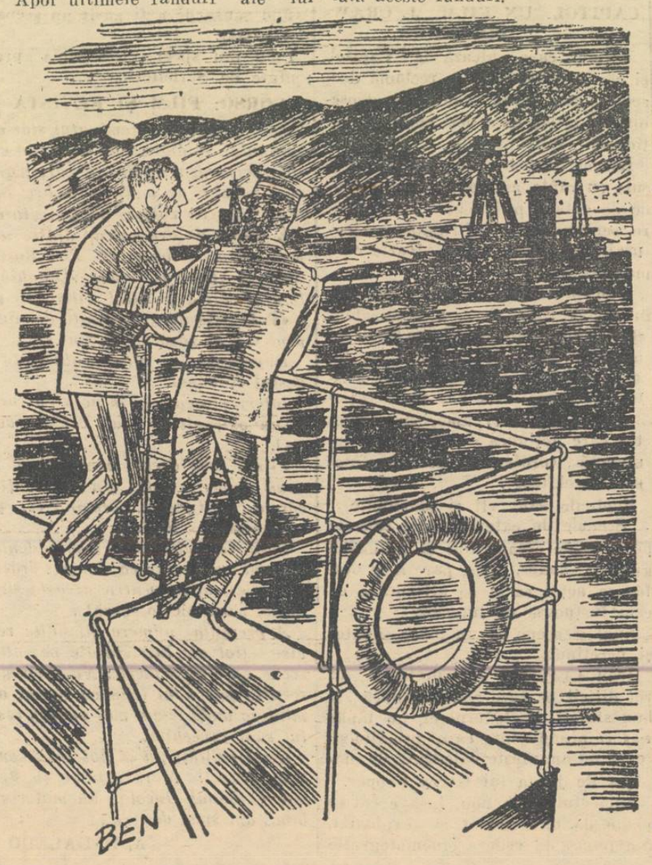

Aceste rânduri sunt pentru Daniele! Poate că nu am dreptate să o oblig să le citească. Nu știu dacă este sportiv... sau nu este sportiv... Totuși, trebuie ca Ea să știe. Totul în mine nu vorbește decât de Ea, nu se gândește decât la Ea, nu vede decât prin Ea... Dacă m'aș fi reîntors?... Dar nu am dreptul să mai sper. «Dacă» nu mai are nici un rost pentru mine. Sunt condamnat.

Am început să respir cu greutate. Oameni sunt prăvăliți pe jos, au ochii bolbați și gem. Unul a încercat să iasă. Moartea nu-i deloc generoasă!

Am băut un pahar de apă. Gâtul mi-a rămas uscat. Oxigenul aproape a dispărut.

Daniele, te iubesc, te iubesc. Nu lipsa de aer mă asfixiază, ci ceva care s'a pripășit în inima mea.

Se apropie sfârșitul. Nu mai văd bine. Gemetele în jurul meu s'au întețit, Daniele este totuși lângă mine, foarte aproape de mine. Sângele îmi curge pe nas, pe urechi.

Mingea, mingea este aci. Bine legată și umflată, umflată. Dacă aș desface nodul și aș respira din fundul plămânilor, poate să mai trăiesc un minut, două. Aș avea o ultimă înghițitură de aer.

Dar ce-s nebun! Asta-i mingea «ei». Nu, n'am dreptul să pun mâna pe ea. Va rămâne așa cum mi-a dat-o. Conține doar toată dragostea mea, vreau să mor cu gândul că o văd, pe Daniele, pe iubita mea, pe adorata mea...

*

Nu putuse să scrie mai mult. In scrisoarea adresată mie, îmi cerea să mă duc la Paris, unde domiciliază actualmente Daniele, pentru ca să-i înapoiez mingea și ultimele sale rânduri. I-am îndeplinit ultima dorință. Iată de ce am cerut un concediu de cinci zile

— I-ai vorbit? Ce ți-a spus?

— Am asistat la o scenă sfâșietoare. Ea, în fața ultimelor sale relieve, a înțeles cât de mult fusese iubită și că, la rându-i, îl iubea.

După ce a citit scrisoarea nu a scos nici o vorbă. A luat mingea, a desfăcut șiretul, a lăsat aerul din cameră să se risipească, în timp ce fața-i era scăldată în lăcrămi.

Joan José Andrieu

O înfrângere a Stadiului Român în Franța

A. S. Biteroise—Stadiul Român 17-3

PARIS, 26 (Rador). — In prima zi de Crăciun a avut loc la Beziers un match internațional de rugby, între echipele A. S. Biteroise din localitate și Stadiul Român din România.

Gazdele mai stăpâne pe balon și mai dure au reușit să învingă cu ușurință echipa română, care totuși a lăsat o deosebită impresie asupra spectatorilor.

Victoria a revenit echipei A. S. Biteroise, la scorul de 17—3. Punctele victoriei au fost înscrise din 3 essais-uri și o transformare, iar pentru români s'a înscris din penalizare.

A treia generație Dempsey

Iată pe mama, soția și fiul lui Dempsey. Fostul campion mondial, deși inactiv pe tărâmul boxului nu și-a pierdut vremea de pomană în viața familială...

Matchul Louis-Castanaga amânat

NEW-YORK, 26. — Matchul Joe Louis—Castanaga a fost amânat.

Motivul acestei amânări pare să fie faptul că negrul e supraantrenat.

„Gazeta Sporturilor" va răsplăti pe cel mai valoros atlet al anului

Cum se va decerne premiul

In dorința de a stimula mișcarea atletică românească și în special pe atleții de valoare «Gazeta Sporturilor» a luat inițiativa de a creia, începând chiar din acest an, un premiu care va răsplăti cea mai bună performanță atletică națională.

Pentrucă singurul criteriu just de apreciere este tabela finlandeză, «Gazeta Sporturilor» o va adopta ca un criterium de judecată în aprecierea rezultatelor.

Va fi deci considerată ca cea mai bună performanță atletică a anului aceea care va întruni cele mai multe puncte după tabela finlandeză.

JURIUL CONCURSULUI

Juriul concursului se va compune din:

Președintele Federației Române de atletism, Directorul «Gazetei Sporturilor» și redactorul de specialitate.

Atletul care va obține cea mai bună performanță a anului, va primi o frumoasă Cupă care va rămâne în fiecare an proprietatea celui care o va câștiga.

CAND SE VA DECERNE PREMIUL

Premiul celei mai bune performanțe atletice a anului se va decerne în fiecare an cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, când câștigătorul premiului va primi cupa în cadrul unei solemnități.